

REPUBLIKA

Z za kulis Stronnictwa Narodowego

Wczoraj w dalszym ciągu zeznawali świadkowie: Krzymuski i Zaborowski, byli członkowie Stronnictwa Narodowego. — W krzyżowym ogniu pytań adwokatów. — Co się dzieje w t.zw. Sekcji Młodych.

Czwarty dzień sensacyjnego procesu narodowców łódzkich

Proces członków Stronnictwa Narodowego w Łodzi budzi coraz większe zainteresowanie, w miarę jak przed sądem przewijają się dalsi świadkowie oskarżenia, którzy składają bardzo obciążające zeznania.

Sesja wczorajsza rozpoczęła się o godzinie 9.30 rano kontynuowaniem zeznań świadka Krzymuskiego, który, jak już zaznaczyliśmy wczoraj, był członkiem zarządu koła „Śródmieście” Stronnictwa Narodowego w Łodzi. Świadek odpowiada na pytania obrony.

ADW. BRZEZIŃSKI: — Jak długo pracował świadek razem z Konarzewskim?

SWIADEK: — Około dziewięciu miesięcy.

ADW. BRZEZIŃSKI: — Czy często Konarzewski pisał sam listy?

SWIADEK: — Nie było książki korespondencyj, dlatego też nie mogłem stwierdzić, czy to było często. Ale posiadałem.

ADW. BRZEZIŃSKI: — W każdym razie pan znał charakter pisma Konarzewskiego. Czy rękopis ulotki, który znajduje się wśród dowodów rzeczowych, jest pisany ręką oskarżonego?

SWIADEK: — Już wczoraj mówiłem że to nie jego charakter pisma.

ADW. BRZEZIŃSKI: — Kiedy pan zawiadomił policję o druku nielegalnej ulotki?

SWIADEK: — W tej chwili już sobie nie przypominam.

ADW. BRZEZIŃSKI: — A kiedy wydana była ulotka, która nosiła nazwę „Komunikat”?

SWIADEK: — W grudniu 1933 roku.

ADW. BRZEZIŃSKI: — A wczoraj świadek mówił inaczej...

SWIADEK: — Wczoraj wogóle o tem nie mówiłem.

Przewodniczący potwierdza, że wczoraj świadek o tym szczególnie nie wspominał.

ADW. BRZEZIŃSKI: — Czy nie pan był inicjatorem wydania nielegalnej ulotki?

SWIADEK: — Nie. To była inicjatywa Konarzewskiego.

Nie brał wynagrodzenia.

ADW. BRZEZIŃSKI: — A jak to było z tymi bojówkarzami, którzy mieli pociągnąć pana napaść?

SWIADEK: — Nie twierdzą, ale przypuszczam, że ich sprowadził adw. Kowalski, albowiem tego wieczoru Kowalski przyjechał do nas bardzo wzburzony i kazał mi natychmiast wyjść z lokalu, a w bramie już czekali na mnie dwaj członkowie bojówki, jeden uzbrojony w kasetę, a drugi w nóż.

ADW. BRZEZIŃSKI: — Czy pan pamięta dokładnie to zajście?

SWIADEK: — Pamiętam.

ADW. BRZEZIŃSKI: — Czy świadek mógłby narysować plan sytuacyjny?

Na zezwolenie przewodniczącego Krzymuski rysuje na stole sędziowskim

na papierze plan sytuacyjny bramy i kreśli gdzie stali bojówkarze, i którzy on wychodził. Okazuje się, że rysuje tak jak kiedyś o tem zajęciu meldował.

ADW. BRYŃSKI: — Pan twierdzi, że obowiązek obywatelski nakazywał panu donieść policji, że przygotowuje się zamach zbrojny. W takim razie dlaczego w dniu 4 sierpnia 1933 roku, gdy usłyszał pan na zabranii słowa, które zdaniem pańskim były karalne, nosiły cechy przestępstwa, nie zameldował pan o tem w policji?

SWIADEK: — Nie pamiętam, co było 4 sierpnia.

ADW. BRYŃSKI: — Pan mówił, iż Grzegorzak wyraził się wówczas, że wystarczy 5000 zorganizowanych członków, by można było wyjść na ulicę.

SWIADEK: — To nie było 4 sierpnia.

ADW. BRYŃSKI: — Jakto? Pan tak mówił. Pan mnie wprowadza w błąd...

PRZEWODNICZĄCY: — Panie obrońco, to pan świadka wprowadza w błąd. Przecież świadek mówił wczoraj, że to było 4 maja, a nie sierpnia.

ADW. BRYŃSKI spogląda skonsternowany na przewodniczącego, spogląda później na swe notatki i siada (na sali szmer śmiechu).

ADW. REMBIELIŃSKI: — Gdzie pan popelnił te nadużycia, za które był pan niegdyś karany?

SWIADEK: — W kasie chrych.

ADW. REMBIELIŃSKI: — A czemu, skoro pan twierdzi, że istotnie napadli na niego bojówkarze, nie odbyła się sprawa sądowa?

SWIADEK: — Meldowałem o tem w policji, ale ponieważ w bramie było ciemno, nie mogłem rozpoznać tych bojówkarzy.

ADW. GROCHOWSKI: — Czy aspirant Brylak pouczał świadka, jak ma pisać meldunki?

SWIADEK: — Nigdy mi nic nie mówił. Ja to zawsze robiłem z własnego impetu i z własnej chęci.

ADW. GROCHOWSKI: — Ale świadek brał za to pieniądze?

SWIADEK: — Nigdy nie brałem ani grosza.

ADW. GROCHOWSKI: — Więc może świadek otrzymywał za to inne świadczenia?

SWIADEK: — Nigdy nic nie otrzymywałem.

ADW. GROCHOWSKI: — Może zwracano panu pieniądze za znaczki pocztowe?

SWIADEK: — Powtarzam, że nic nie otrzymywałem, wszystko robiłem bezpłatnie, ze względu na obowiązek obywatelski.

ADW. GROCHOWSKI: — Ale teraz świadek dostał posadę?

SWIADEK: — Nie, nie mam posady. Jestem na utrzymaniu rodziny.

Obrona prosi przewodniczącego o zarządzanie kilkuminutowej przerwy, by mogła naradzić się z oskarżonymi, jakie jeszcze pytania zadać temu świadkowi.

Sąd zarządza 10 minutową przerwę. Po przerwie Krzymuski składa już tylko drobne wyjaśnienia, wobec czego przewodniczący zwalnia go i wzywa skolei drugiego świadka oskarżenia, również b. członka Stronnictwa Narodowego Zaborowskiego.

Zaborowski opowiada o sobie, że pracował kiedyś w policji, spowodował nie szczęśliwy wypadek samochodowy i za to był skazany na 6 tygodni aresztu. Później, gdy wystąpił z policji, pracował jako robotnik.

SWIADEK: — Wstąpiłem w ściśle określonym celu. Pracowałem wówczas przez dłuższy czas z oskarżonym Krajewskim. I oto pewnego dnia Krajewski zaczął mi opowiadać, że narodowcy niedługo już obejmą władzę w Polsce. Zapytałem go, w jaki sposób, a na to mi odparł, że stronnictwo teraz zostanie zreorganizowane na sposób wojskowy i siłą zdobędzie władzę. Ja osobiście nie należałem do żadnej partii, ale ze względu na moje osobiste przekonania polityczne nie chciałem, aby istotnie Stronnictwo zdobyło władzę. Więc gdy dowiedziałem się o przygotowaniu do zamachu, z pobudek ideowych zgłosiłem się do policji i oświadczyłem, że dowiedziałem się o zamiarach Stronnictwa, wobec czego zupełnie bezinteresownie, nie poddając się służbowej zależności do policji, wstąpię do Stronnictwa i będę donosił o wszelkich nielegalnych rzeczach, które zaobserwuję.

PRZEWODNICZĄCY: — Więc za swoje informacje świadek nie brał pieniędzy?

SWIADEK: — Nie. Uczyniłem to z pobudek ideowych, nie chcąc dopuścić do przewrotu w Polsce na rzecz narodowców.

PRZEWODNICZĄCY: — I jak świadek robił sprawozdania dla policji?

SWIADEK: — Robiłem notatki z odczytów, prelekcji i donosiłem o wszystkim, co wydawało mi się nielegalne i sprzeczne z prawem.

PRZEWODNICZĄCY: — I w ten sposób świadek słyszał, jak mówiono o zagarnięciu władzy drogą gwałtu?

SWIADEK: — Tak, wynotowałem to sobie dokładnie. Pamiętam raz na zabranii adw. Kowalski nawoływał wręcz do walki z rządem drogą przemocy. Podgórski mówił, że niebawem wyjdą na ulicę, na barykady i t. d.

Zarliwy przeciwnik narodowców.

— Wstąpiłem do Stronnictwa Narodowego w dniu 19 września 1933 roku i byłem przydzielony do koła „Śródmieście”. Później zapisano mnie do sekcji Młodych. Uczęszczałem pilnie na wszystkie zebrania i przysлуchiwałem się wygłaszanym referatom. Zaobserwowałem od razu, że

na prelekcjach nie mówi się wszystkiego.

Czasem jakiemuś prelegentowi „wypnęło się” zdanie, bardzo rewolucyjne, widąc jednak było, że starają się oni przygotować członków stopniowo do myśli, że

musi nastąpić w Polsce zbrojny przewrót.

Często odbywały się konspiracyjne zebrania w prywatnych mieszkaniach „setników” i po każdym takim zebraniu, prelegent mówił o zdobyciu władzy w Polsce, tłumaczył, że droga legalna tej władzy nie zdobędzie się, dlatego też należy przygotować zbrojne powstanie, by odpowiedzieć zamachem na zamach

1926 roku. M. in. adw. Kowalski mówił, że walka musi być bezwzględna, że popłynie krew i będą ołiary, ale należy być do tego przygotowanym. Grzegorzak mówił o zagarnięciu władzy terorem. Takie same przemówienia wygłaszali Czernik, Podgórski, Laskowski, Hałaj, Krajewski i inni. Dziś trudno mi już jest przypomnieć sobie, co każdy z nich mówił dokładnie, ale ja to zeznałem w śledztwie, również pod przysięgą a wtedy korzystałem z notatek, których już dziś nie mam.

PRZEWODNICZĄCY: — W jaki sposób świadek, który był zwykłym członkiem, mógł stwierdzić, iż odbywają się konspiracyjne zebrania?

SWIADEK: — Byłem niegdyś policjantem, więc umiem patrzeć i obserwować lepiej, niż ktokolwiek. A zresztą specjalnie zwracałem na te wszystkie szczegóły uwagę.

PRZEWODNICZĄCY: — W jakim celu świadek wstąpił do Stronnictwa Narodowego?

SWIADEK: — Wstąpiłem w ściśle określonym celu. Pracowałem wówczas przez dłuższy czas z oskarżonym Krajewskim. I oto pewnego dnia Krajewski zaczął mi opowiadać, że narodowcy niedługo już obejmą władzę w Polsce. Zapytałem go, w jaki sposób, a na to mi odparł, że stronnictwo teraz zostanie zreorganizowane na sposób wojskowy i siłą zdobędzie władzę. Ja osobiście nie należałem do żadnej partii, ale ze względu na moje osobiste przekonania polityczne nie chciałem, aby istotnie Stronnictwo zdobyło władzę. Więc gdy dowiedziałem się o przygotowaniu do zamachu, z pobudek ideowych zgłosiłem się do policji i oświadczyłem, że dowiedziałem się o zamiarach Stronnictwa, wobec czego zupełnie bezinteresownie, nie poddając się służbowej zależności do policji, wstąpię do Stronnictwa i będę donosił o wszelkich nielegalnych rzeczach, które zaobserwuję.

PRZEWODNICZĄCY: — Więc za swoje informacje świadek nie brał pieniędzy?

SWIADEK: — Nie. Uczyniłem to z pobudek ideowych, nie chcąc dopuścić do przewrotu w Polsce na rzecz narodowców.

PRZEWODNICZĄCY: — I jak świadek robił sprawozdania dla policji?

SWIADEK: — Robiłem notatki z odczytów, prelekcji i donosiłem o wszystkim, co wydawało mi się nielegalne i sprzeczne z prawem.

PRZEWODNICZĄCY: — I w ten sposób świadek słyszał, jak mówiono o zagarnięciu władzy drogą gwałtu?

SWIADEK: — Tak, wynotowałem to sobie dokładnie. Pamiętam raz na zabranii adw. Kowalski nawoływał wręcz do walki z rządem drogą przemocy. Podgórski mówił, że niebawem wyjdą na ulicę, na barykady i t. d.

Działalność Sekcji Młodych.

PRZEWODNICZĄCY: — Co decydowało o tem, że niektórych członków przyjmowano wprost do Stronnictwa, a niektórych zapisywano do sekcji „Młodych”?

SWIADEK: — Zasadniczo odgrywał rolę wiek, ale przede wszystkim bojowość. Nawet starsi ludzie, o ile wykazywali gotowość bojową, przydzielani byli do sekcji Młodych.

PRZEWODNICZĄCY: — Wielu członków liczyło koło „Śródmieście” i wiele tam było młodych?

SWIADEK: — To koło liczyło 600 członków, w tem 150 Młodych.

PRZEWODNICZĄCY: — A wiele kół było wogóle?

SWIADEK: — Sześć czy siedem.

PRZEWODNICZĄCY: — Wielu ogółem było członków, posiadających legitymację?

Roosevelt wprowadza ubezpieczenia społeczne w Stanach Zjednoczonych. — Ubezpieczenie od bezrobocia, ubezpieczenie na starość oraz zasiłki dla wdów i sierot. — Kasy Chorych tymczasowo nie zostaną wprowadzone

Waszyngton, 17 stycznia. (PAT).

Prezydent Stanów Zjednoczonych Roosevelt ogłosił dziś orędzie do kongresu o reformach społecznych. Stanowi ono uzasadnienie wniosków senatora Wagnera, opracowanych na podstawie wskazań Prezydenta. Do orędzia dołączono sprawozdanie powołanej przez Prezydenta specjalnej komisji do spraw zabezpieczenia gospodarstwa społecznego.

W orędziu swym Prezydent wskazał na konieczność uniknięcia wszelkiego niebezpieczeństwa, które mogłoby u podstaw zdyskredytować konieczne i zdrowe ustawodawstwo społeczne rządu federalnego.

System ubezpieczeń społecznych jest koncepcją zdrową, ponieważ większość krajów na świecie już je wprowadziła w życie. Doświadczenie więc wskazuje, że ubezpieczenia społeczne nadają się do realizacji.

Omawiając stronę finansową swego projektu Prezydent stwierdził, że wyjąwszy konieczność środków finansowych w pierwszym etapie organizacji systemu ubezpieczeń, ubezpieczenia społeczne winny być finansowo samowystarczalne a nie opierać się na podatkach powszechnych. Wyjąwszy ubezpieczenia na starość, kierownictwo systemu ubezpieczeń winno należeć do poszczególnych stanów, zgodnie z wytycznymi opracowanymi przez rząd federalny.

Nie domagam się — oświadczył Prezydent Roosevelt natychmiastowego wprowadzenia w życie systemu ubezpieczeń od chorób, jakkolwiek grono przedstawicieli świata lekarskiego współpracuje już z rządem w pracach przygotowawczych.

Do orędzia Prezydenta Roosevelta dołączony został szczegółowy raport, opiewający na 40 tys. słów zredagowany przez specjalną rządową komisję powołaną do opracowania systemu ubezpieczeń społecznych, a zawierający szczegółowe dane co do realizacji projektu Prezydenta.

Komisja proponuje ułożenie planu zatrudnienia wielkiej ilości rąk roboczych przy robotach publicznych.

Projekt senatora Wagnera oparty na sprawozdaniu komisji zawiera 5 następujących wniosków konkretnych:

1. Od 1 stycznia 1936 r. wprowadza się ubezpieczenie pracowników od bezrobocia. Koszty ubezpieczenia ponosić mają częściowo pracodawcy, częściowo pracownicy. Zasiłek ma być płatny po 4-ech tygodniach od chwili utraty pracy, ma nie przekraczać 15 dolarów tygodniowo a wypłata jego trwać ma w ciągu 16 tygodni. Po upływie tego okresu bezrobotni mają być zatrudnieni według planu państwowych robót publicznych.

2. Senator Wagner proponuje ustanowienie rent starczych, płatnych w połowie przez kasy poszczególnych stanów a w połowie ze skarbu państwa. Do renty tej będą mieli prawo pracownicy po doświadczeniu do 65 roku życia, mieszkający w ciągu 5 lat w jednej gminie i posiadający mienie wartości najwyższej 5 tys. dolarów.

Orkan zniszczył część miasta w Brazylii

Rio de Janeiro, 17 stycznia.

(PAT) Orkan, który trwał zaledwie 5 minut, zniszczył znaczną część miasta Antonia w południowej Brazylii. Wichry zerwały dachy z większości domów. Liczne zabudowania państwowe oraz bank francusko-włoski zostały zburzone. Straty materialne są bardzo znaczne.

Pomimo paniki, jaka zapanowała, nie zanotowano wypadków śmierci. Tylko kilka osób jest rannych.

3. Senator Wagner proponuje przymusowe ubezpieczenie na starość dla robotników poniżej 55 lat, nie mających praw do emerytury i zarabiających poniżej 250 dolarów miesięcznie. Środki na ten cel mają być gromadzone przez potrącenia od płacy zarobkowej w wysokości wzrastającej od 1 procenta do 5 procent co 5 lat, pracodawcy i przed-

siębiorcy mieliby wpłacać połowę tej sumy.

4. Czwarty projekt senatora Wagnera przewiduje ubezpieczenia na starość dla osób nie objętych wnioskami drugim i 3-im.

5. Piąty i ostatni projekt ustala zasiłki dla sierot i wdów, które żyją z zapomóg. Fundusz na ten cel ma być w

jednej trzeciej wpłacany przez skarbiec federalny.

Projekt ustawy finansowej dołączony do wniosków senatora Wagnera przewiduje kredyty w sumie ponad 100 milionów dolarów na rok budżetowy rozpoczynający się dnia 1 lipca 1935 r. po 200 milj. dolarów rocznie na następne lata budżetowe.

Długa wizyta min. Laval'a u min. Becka

przedmiotem wielkiego zainteresowania prasy francuskiej. — Ministrowie omówili najważniejsze zagadnienia, interesujące Francję i Polskę. — Min. Beck nie zmienił dotychczasowego stanowiska

Paryż, 17 stycznia.

(PAT) Cała prasa omawia dziś wizytę ministra Laval'a u ministra Becka.

„Petit Parisien” pisze: Ewenementem dnia była rozmowa min. Laval'a z min. Beckiem, która trwała półtorej godziny. Rozmowa ta odbyła się bez świadków i pozwoliła obu ministrom udzielić szczerych wyjaśnień. Dotyczyły one wszystkich ważniejszych spraw z dziedziny polityki ogólnej. Obaj ministrowie niewątpliwie omawiali pakt centralnej Europy, do którego Polska wyraziła gotowość przystąpienia. Mówiono również o pakcie wschodnim, który mniej podoba się Polsce. Przed przyjęciem min. Laval'a, min. Beck odbył konferencję z komisarzem Litwinowem. Rozmowa Laval'a z min. Beckiem dotyczyła również, jak się zdaje, stosunków pomiędzy Polską a Niemcami. Żażyłość obu państw jest oczywista.

Zajmuje to uwagę opinii Francji, która nadal jest w prawie uważać Polskę za kraj sprzymierzony.

„Echo de Paris” w dłuższym artykule omawia sprawę przesłania noty francuskiej rządowi berlińskiemu oraz rozmowę min. Laval'a z min. Beckiem. Min. Beck, jak się wydaje, nie zmienił swej argumentacji z września r. ub. Pertinax nawołuje do zakończenia całej sprawy, przechodząc do porządku dziennego nad negatywną odpowiedzią Niemiec. Polska i Francja powinny, zdaniem publicysty, mówić z tymi, którzy tego chcą. O ile Francja nie uczyni tego, zniechęca się jej najlepszy przyjaciel, orientując się w kierunku porozumienia z Niemcami.

„Excelsior” pisze: Wydaje się, że min. Laval ma szczyry zamiar nie przystępować do gruntowniejszych rokowań w sprawie rozbrojenia, dopóki nie zostanie ustalony los paktu wschodniego. Najlepszym bowiem sposobem przecięcia licytacji rozbrojeniowej jest jasne postawienie sprawy paktu wschodniego.

„Figaro”, nawiązując do wszczętych rokowań w sprawie paktu wschodniego pisze: Francja, jak wiadomo, ulegała argumentacji Polski i Niemiec, sugerowała, aby każde z państw sygnatarjuszy paktu miało swobodę przyjęcia tych zobowiązań, jakie będą chciały przyjąć, a zatem Polska nie byłaby

zmuszona do gwarantowania granic Litwy, ani Czechosłowacji. Te odrębne zobowiązania powinny jednak składać się na solidarną całość. Pakt Wschodni skończył wien być w integralnej łączności z paktem naddunajskim, zwanym skolei z paktem bałkańskim. Tym sposobem powstałaby na kontynencie cała sieć gwarancji. Nie wydaje się, aby rozmowa min. Becka z Laval'em rozprężyła trudności. Z drugiej strony nie mówi, że Niemcy podpiszą pakt wschodni, skoro domagają się równości praw w dziedzinie militarnej, zanim przyjmą zobowiązania w dziedzinie bezpieczeństwa. Francja odwraca porządek tych czynników.

Francja—Brazylja

Próba zaprowadzenia bezpośredniej komunikacji lotniczej

Istres, 17 stycznia.

(PAT) Lotnicy francuscy Codos Rossi zamierzają dokonać lotu do Ameryki Południowej na samolocie „Joseph le Brix”. Start nastąpi w sobotę rano jeżeli warunki atmosferyczne na to pozwolą. Lot ten ma na celu ustalenie bezpośredniej komunikacji pocztowej pomiędzy Francją a Rio de Janeiro, przy czym lotnicy będą usiłowali pobić swój własny rekord lotu na odległość w linii prostej.

Śmierć za sabotaż Stan wojenny na Kubie

Hawana, 17 stycznia.

(PAT) Na całej Kubie ogłoszono stan wojenny w celu zabezpieczenia zbiorów cukru wobec powtarzających się wypadków sabotażu.

Sabotaż w rafineriach lub na plantacjach będzie karany śmiercią. W kilku miejscach podpalono składy z trzciną cukrową.

Najwyższy szczyt Kaukazu

zdobyli alpinści sowieccy

Moskwa, 17 stycznia.

(PAT) 25 alpinistów sowieckim udało się zdobyć w zimie najwyższy górski szczyt Kaukazu Elborus, którego wysokość dochodzi do 5630 metrów.

Gdzie jest łamacz lodów?

Dunedin (Nowa Zelandja), 17.1.

(PAT) Panuje tu duże zaniepokojenie o los łamacza lodów „Wyattearp”, należącego do ekspedycji polarnej Lincoln Ellswortha.

„Wyattearp” znajduje się wśród lodów na morzu Wedella (zatoka Atlantyku na wybrzeżu Antarktydy). Ekspedycja nie ma żadnych wiadomości od łamacza lodów „Wyattearp” od października 1934 r., t. j. od czasu jego wyruszenia w podróż.

Wycieczka do Wiednia

Cena od zł. 99.50

łącznie z paszportem.

23.1.—30.1.

Ilość miejsc ograniczona. Informacje i zapisy przyjmuje tylko „FRANCOPOL”, Warszawa, Mazowiecka 9, tel. 286-30 i 206-73

Wielka afera celna

kilku domów przewozowych w Warszawie. — Proces odbędzie się w marcu

Warszawa, 17 stycznia.

Na ukończeniu znajduje się śledztwo w sprawie wielkiej afery celnej kilku domów przewozowych. W aferę tę zamieszany był urzędnik celny, Fijałkowski. Nadużycia uprawiane były na szeroką skalę i obejmowały fikcyjne cła na towary, wyznaczanie cła według mniejszych stawek i t. p. Wraz z Fijałkowskim oskarżeni są właściciele domów przewozowych oraz szereg innych osób.

Sprawy współników tej afery mają być podzielone, wobec tego odbędzie się 14 kolejnych procesów. Ze względu na

obfitość materiału zebranego w śledztwie do sprawy przydzielono specjalnego asesora z wydziału IV karno-skarbowego sądu okręgowego, pozatem w celu przyspieszenia końcowych prac sprawą zajmuje się dwu sędziów śledczych.

O rozmiarze nadużyć może świadczyć fakt, że powództwo skarbu państwa ma sięgać rekordowej kwoty półtora miliona złotych.

Po ukończeniu śledztwa będzie sporządzony przez prok. Goetla akt oskarżenia. Proces odbędzie się w marcu.

75 centów za dolara

Akcja obrońców Hauptmana w sprawie o zamordowanie dziecka Lindbergha

Nowy Jork, 17 stycznia.

W procesie Hauptmana obrona zawiadomiła o wezwaniu nowego świadka z Nowego Jorku. Świadkiem tym jest niejaki Gustaw Lukatis.

Ma on stwierdzić, że w kwietniu 1932 roku trzech osobników, z których jednym był Izidor Fisch zwróciło się z propozycją wymiany większej ilości banknotów autentycznych na mniejsze odcinki po kursie 75 centów za dolara. Osobnicy ci posiadali około 50.000 dolarów. Pomimo że proponowana tran-

zakcja była korzystna, L. odmówił, będąc przeświadczony, że pieniądze pochodzą z niepewnego źródła. Po dwóch dniach niezłani osobnicy zwrócili się ponownie do Lukatisa w tej samej sprawie. Lukatis twierdzi z całą stanowczością, że jednym z nich był Izidor Fisch, którego poznał z fotografii, ogłoszonej w pismach po aresztowaniu Hauptmana. Dzisiaj zeznawał murzyn William Allen, który odnalazł zwłoki dziecka Lindbergha. Zeznania jego zrobiły wielkie wrażenie na obecnych.

Litwinow winszuje Hitlerowi

zwycięstwa plebiscytowego w Zagłębiu Saary.—Min. Laval zapowiada zbliżenie francusko-niemieckie. — Komisja rządząca—upoważniona do ogłoszenia amnestji w Saarze

Niemcy obejmą Zagłębie Saary w dniu 1 marca b.r.

Genewa, 17 stycznia.

(PAT) Posiedzenie rady Ligi Narodów zostało wznowione o godz. 20-ej w obecności przewodniczącego komisji rządzącej Saary Knoxa i przewodniczącego komisji plebiscytowej Rohde.

Sprawozdawca do spraw Saary baron Aloisi, złożywszy podziękowanie komisji plebiscytowej i wyraziwszy swe uznanie dla działalności p. Knoxa przedstawił radzie raport, w którym stwierdził, że we wszystkich okrogach wyborczych ludność terytorjum Saary wypowiedziała się większością głosów za przyłączeniem Saary do Niemiec. W tych warunkach baron Aloisi przedstawił radzie rezolucję, w której Rada postanawia:

1) Przyłączenie do Niemiec całości terytorjum Saary, określonego w art. 43 Traktatu Wersalskiego, na warunkach, wynikających z tego traktatu i z zobowiązań specjalnych, przyjętych z okazji plebiscytu.

2) Ustala na dzień 1 marca 1935 r. datę objęcia przez Niemcy władzy nad terytorjum Zagłębia Saary.

3) Powierza swemu komitetowi ustalenie w porozumieniu z rządem niemieckim, z rządem francuskim i z komisją rządzącą Saary koniecznych postanowień w związku ze zmianą ustroju w Saarze, jak również szczegółów wykonania wyżej wymienionych zobowiązań.

Następnie zabrał głos MINISTER LAVAL, który złożywszy hołd komisji plebiscytowej i komisji rządzącej Zagłębia Saary oświadczył:

Plebiscyt odbył się. Głosowanie jest jasne, a wola którą wyraził kategoryczna. Lud Saary swobodnie wybrał swe przeznaczenie. Rada Ligi Narodów winna postanowić przyłączenie Saary do Niemiec. Przyjmując zgóry wyniki plebiscytu, jak to w swoim czasie oświadczyłem, Francja dała dowód swej wierności i szacunku należnego traktatom. Utrzymując i rozwiązując zgodnie z życzeniem Francji ten delikatny problem, który mógł być przyczyną konfliktu dwóch wielkich narodów na jego właściwej płaszczyźnie międzynarodowej Liga Narodów raz jeszcze oddała usługę sprawie pokoju. Rola rady nie jest skończona. Musi ona doprowadzić swe zadanie do końca. Przed urzeczywistnieniem przyłączenia do Niemiec zatłwione być muszą ważne sprawy. Rezolucja, którą przyjmujemy wyznacza komitetowi 3-ch doniosłe zadanie. Będzie on musiał w porozumieniu z obu zainteresowanymi rządami i komisją rządzącą zaproponować warunki przekazania suwerenności i sprecyzować różne formy likwidacji obecnego ustroju. Rada będzie musiała wypełnić jedną z najdelikatniejszych misyj, wyznaczonych jej przez traktat.

Witając powrót Saary do Niemiec kanclerz Hitler raz jeszcze podkreślił swe pragnienie pokoju. Akt z 13 stycznia — oświadczył — oznacza decydujący krok w kierunku pojednania narodów. Rzesza niemiecka nie ma w stosunku do Francji żadnych rewizyjnych terytorjalnych. Przyjmuję to oświadczanie do wiadomości.

Zbliżenie między naszymi dwoma narodami jest istotnie jednym z zasadniczych warunków istotnej gwarancji pokoju w Europie. Niedalek jak wczoraj ambasador francuski w Berlinie doręczył rządowi Rzeszy notę rządu francuskiego, dotyczącą Paktu Wschodniego, co którego kontynuujemy rokowania. Wkrótce zajmujemy się określeniem konkretnej formy, która mogła być nam ukłać rzymskim, aby ich dobro dziełstwa objęły wszystkie zainteresowane państwa. W ten sposób pojmuję Francja swój obowiązek solidarności a

w inicjatywach tych kieruje się poczuciem obowiązku.

Następnie zabrał głos KOMISARZ LITWINOW,

który oświadczył, że z wielkim zadowoleniem należy zarejestrować sukces zasady samostanowienia narodów, stanowiącej jedną z naczelnych zasad polityki rządu sowieckiego. Plebiscyt z 13-go stycznia usunął wszelkie wątpliwości co do narodowości prowincji saarskiej. Nie można oczekiwać od rady Ligi Na-

rodów, aby zajęła się pytaniem, dlaczego lud saarski głosował tak a nie inaczej. Duża większość ludu saarskiego oświadczyła, że pragnie pozostać niemiecką i podzielić los swych rodaków. Należy uchylić czoła przed tą decyzją i powinszować narodowi niemieckiemu powrotu na jego łono synów saarskich. Następnie Litwinow stwierdził, że załatwienie sprawy Saary usuwa jedną z głównych przeszkód na drodze pokoju.

Następnie zabrał głos delegat POL-

Francusko-niemieckie rokowania handlowe

podjęte zostaną w przeciągu krótkiego czasu w Berlinie

Berlin, 17 stycznia.

(PAT) „Deutsche Allgemeine Ztg.” zapowiada podjęcie w krótkim czasie w Berlinie niemiecko-francuskich rokowań handlowych. Rokowania te objąć mają narazie kwestje, wynikłe z przy-

łączenia Saary do Rzeszy. Stanowią one zarazem wstęp do nowego uregulowania całokształtu stosunków handlowych między Niemcami a Francją.

Hitlerowcy już dokazują w Saarze

Szereg incydentów na prowincji. — Jednoroczna ochrona mniejszości na terenie plebiscytowym jest zbyt krótka. — Memorjał delegacji żydowskiej do Ligi Narodów

Paryż, 17 stycznia.

(PAT) Agencja Havasa donosi z Saarbruecken: Na prowincji zanotowano szereg incydentów. W Sulzbach 30 osób, obawiając się represyj skierowały się w lokali partii komunistycznej. W Futtlingen wybito szyby w mieszkaniach zwolenników status quo. W Neunkirchen w nocy dano kilka strzałów do kupca Hahna, raniąc go lekko w ramię.

Genewa, 17 stycznia.

(PAT) Komitet delegacji żydowskiej przesłał członkom rady Ligi Narodów petycję, w której oświadcza, że nie może zadowolnić się deklaracją rządu niemieckiego, ograniczającą obietnicę wobec mniejszości na terytorjum Saary do okresu jednorocznego. Tego rodzaju ograniczenie ochrony mniejszości byłoby specjalnie niesprawiedliwe wobec

SKI MINISTER KOMARNICKI, który oświadczył co następuje:

Rząd polski przyjmuje z głębokim zadowoleniem projekt rezolucji, załatwiający zagadnienie saarskie zgodnie z traktatem i z uwzględnieniem swobodnie i jasno wyrażonej woli ludności tego terytorjum.

Przyłączamy się do powinszowań, wypowiedzianych pod adresem organów międzynarodowych, które wypełniły swoje zadania z poświęceniem, i bezstronnością. Mam tu na myśli kom. rady, któremu przewodniczył wybitny przedstawiciel Włoch baron Aloisi, komisję rządzącą i jej wybitnego przewodniczącego p. Knoxa oraz komisję plebiscytową.

Skolei rada przyjęła raport barona Aloisiego. Następnie rada, na wniosek p. Knoxa, upoważniła komisję rządzącą do proklamowania amnestji w Saarze i do zniesienia zarządzeń, powziętych na czas plebiscytu.

mieszkańców terytorjum, administrowanego przez Ligę Narodów.

Spoliczkowanie b. ministra francuskiego

za nieostrożną jazdę samochodem

Paryż, 17 stycznia.

„Action Francaise” donosi, że jeden z przywódców kamelotów królewskich Marcel Thomas spoliczkował b. ministra Frota.

Powodem zajścia była nieostrożna jazda samochodem b. ministra.

Kiepura wyjechał do Berlina

Kraków, 17 stycznia.

(Pat) — Dziś, o godz. 11.30 pociągiem pospiesznym odjechał z Krakowa do Berlina, Jan Kiepura, żegnany na dworcu kolejowym przez b. liczne grono publiczności oraz przedstawicieli sfer turystycznych miasta.

Z Berlina, Kiepura ma się udać do St. Moritz.

Pociągi grzęzną w śniegu we Włoszech

Rzym, 17 stycznia.

(Pat) — Pomiędzy stacjami Canzano i Palena, ugrzęzły w głębokim śniegu 3 pociągi osobowe, które od 30 godzin nie mogą ruszyć z miejsca.

Czworo dzieci splonęło w kinie

Montreal, 17 stycznia.

(Pat) — W jednym z tutejszych kin matografów wybuchł podczas seansu, pożar.

Czworo dzieci spaliło się, a 12 uległo ciężkim poparzeniom.

Śmierć prof. Bernharda

Berlin, 17 stycznia.

(PAT) Zmarł znany profesor ekonomji politycznej uniwersytetu berlińskiego Ludwik Bernhard, przeżywszy lat 60.

Przywódcy Frontu Niemieckiego w Saarze

będą mianowani członkami Reichstagu

Berlin, 17 stycznia.

(Pat) Frick, jako przewodniczący frakcji socjalistycznej Reichstagu zamianuje kilku przywódców Frontu Niemieckiego w Saarze, jak Pirro, Roehlinga, Nietmanna oraz Kiefera członkami Reichstagu.

Nastąpić to ma możliwie rychło, aby mogli oni wziąć już udział w tradycyjnym posiedzeniu Reichstagu w dniu 30

stycznia b. r.

Równocześnie premier Goering zamianował ma kilku leaderów Frontu Niemieckiego w Saarze członkami pruskiej rady stanu.

Zwrócono tu uwagę na pogłoski zagraniczne, iż minister Hess zamianowany ma być wicekanclerzem oraz wyjechać ma do Paryża. Pogłoski te dotąd nie zostały potwierdzone.

NADBURMISTRZ DREZNA W WARSZAWIE

Na dworcu powitali go przedstawiciele samorządu stołecznego

Warszawa, 17 stycznia. (PAT).

Dziś o godzinie 9.10 pociągiem berlińskim przybył do Warszawy nadburmistrz miasta Drezna v. Ernest Zoerner w towarzystwie dyrektora zarządu miejskiego Drezna Konrada Monse i sekretarza dr. Karola v. Steina.

Na dworcu powitali gości prezydent m. Warszawy Starzyński, przedstawiciele ambasady niemieckiej i konsul polski w Lipsku p. Czudowski oraz przedstawiciele władz miejskich z wszystkimi wiceprezydentami na czele.

Ksiądz — komunista węgierski

pisze dzieło o nieudanym przewrocie komunistycznym na Węgrzech

Budapeszt, 17 stycznia.

(PAT) Na wiosnę ub. roku wywołał w Budapeszcie wielką sensację proces przeciwko księdzu katolickiemu Janowi Hockowi, oskarżonemu o udział w przewrocie komunistycznym na Węgrzech. Hock, popularny kaznodzieja, zwany „złotoustym”, był skrajnym socjalistą i podczas przewrotu odegrał znaczną rolę, przyłączając się do komunistów. Po słumieniu komunizmu uszedł do Ameryki, gdzie w redagowanym przez siebie piśmie ostro wypowiadał się przeciwko Węgrom.

Przed rokiem dobrowolnie powrócił do Węgier i oddał się w ręce władz, które po przeprowadzonej rozprawie, biorąc pod uwagę wiele okoliczności łagodzących, skazały go na 1 rok więzienia.

O popularności ks. Hocka świadczy fakt, że po jego zasadzeniu wniesiono do Regenta petycję o darowanie mu kary, podpisana przez 20.000 obywateli.

Obecnie wielkie zainteresowanie wzbudziła wiadomość, że przebywający w więzieniu Hock pisze dzieło o przewrocie komunistycznym na Węgrzech.

ZINOWJEW SKAZANY NA 10 LAT WIEZIENIA

Kamieniew-na 5 lat, a pozostali oskarżeni na różne kary więzienia.—Wszyscy podsądni przyznali się do winy

Moskwa, 17 stycznia.

(PAT) Kolegium wojskowe najwyższego sądu Z.S.R.R. ogłosiło dziś wyrok w sprawie Zinowjewa, Kamieniewa i 17 współtowarzyszy, oskarżonych o organizację spisku kontrrewolucyjnego i współdziałanie w spisku, mającym na celu zamordowanie Kirowa.

Sąd uznał wszystkich oskarżonych za winnych. Zinowjew skazany został na 10 lat więzienia, Kamieniew na 5 lat więzienia. Pozostali współoskarżeni na różnego rodzaju kary więzienia.

Moskwa, 17 stycznia.

(PAT) Agencja Tass donosi: Ogłoszono dziś wyrok kolegium wojskowego najwyższego trybunału Z.S.R.R. w sprawie Zinowjewa, Jewdohimowa i innych.

Rezultaty śledztwa sądowego, jak również zeznania samych oskarżonych ustaliły istnienie w Moskwie aż do dnia aresztowania tajnej grupy kontrrewolucyjnej t. zw. „Centrum moskiewskiego”, złożonej z członków opozycji anty sowieckiej z Zinowjewem na czele. Do „Centrum moskiewskiego” wchodził: Zinowjew, Szarow, Ruchlin, Jewdokimow, Gertisz, Kakajew, Kamieniew, Fedorow, Gorczemin.

Trybunał ustalił, że pod kierownictwem „Centrum moskiewskiego” działała tajna grupa kontrrewolucyjna w Leningradzie na czele z t. zw. „Centrum leningradzkim”, którego główni członkowie zostali skazani w związku ze sprawą Kirowa.

Trybunał przesłuchał w charakterze świadków kilku współuczestników leningradzkiej grupy kontrrewolucyjnej, których sprawy zostały wyłączone i skierowane do postępowania uzupełniającego. Wszystkie te osoby (Safarow, Elkowicz) ujawniły trybunałowi szereg faktów, dotyczących tajnej działalności kontrrewolucyjnej „Centrum moskiewskiego”, m. in. Zinowjewa, Gertisza, Ruchlina, Jewdokimowa.

Inni świadkowie potwierdzili szereg usiłowań „Centrum moskiewskiego” zorganizowania w różnych okresach wspólnego bloku kontrrewolucyjnego z rozmaitymi grupami antysowieckimi,

celem wzniecenia walki przeciw władzy sowieckiej.

Postępowanie sądowe ustaliło fakty, na podstawie których można było zakwalifikować zbrodnie członków „Centrum moskiewskiego” pozostającą w

związku ze sprawą morderstwa Kirowa, jako podżeganie do tej ohydnej zbrodni.

Postępowanie sądowe potwierdziło całkowicie, że członkom „Centrum moskiewskiego” kontrrewolucjonistom zna-

ne były zamiary terrorystyczne „Grupy leningradzkiej” i że zamiary te podsycali.

Wszyscy oskarżeni w toczącym się procesie przyznali się całkowicie do zarzucanej im winy.

Krwawe rozruchy w Odesie spowodowane zmniejszenia porcji chleba.—Walka ludności z wojskiem.—Wiele osób zabitych i rannych.—Liczne rozstrzelania w rejonie odeskim

Bukareszt, 17 stycznia.

Jak podaje prasa rumuńska, uciekinierzy sowieccy zbiegli do Rumunii przez Dniestr i przybyli w tych dniach do Bukaresztu, opowiadając interesujące szczegóły o rozruchach, jakie zaszły ostatnio na południu Związku sowieckiego, a mianowicie w Odesie, Chersonie i basenie Donieckim. Zbiegowie po-

twierdzają wiadomość o licznych rozstrzelaniach w rejonie odeskim.

Rozruchy rozpoczęły się w Odesie po wystąpieniu robotników pewnej fabryki, niezadowolonych ze zmniejszenia porcji chleba. Robotnicy dowiedziawszy się o uszczupleniu tych porcji wysłali do Moskwy telegram, prosząc o odwołanie rozporządzenia. Zamiast

odpowiedzi, w fabryce zjawił się oddział GPU, który zaarrestował szeregi robotników, oskarżając o „sabotaż i szkodnictwo”. Wtedy cała ludność Odesy wystąpiła w obronie aresztowanych, urządzając wiece lotne i demonstracje uliczne. Wysłano na miejsce zająć wojska przywrócić porządek, zabijając i raniąc wiele osób.

Po zlikwidowaniu rozruchów dokonano licznych aresztowań. Kilkudziesięciu robotników skazano na zesłanie, a 7-miu — na rozstrzelanie. Obecnie w Odesie wprowadzono stan wyjątkowy.

Moskwa, 17 stycznia.

(PAT) W Moskwie wykryto szereg nielegalnie istniejących przedstawicielstw prowincjonalnych przedsiębiorstw i instytucji gospodarczych. Wedle komunikatu oficjalnego osoby stojące na czele tych przedstawicielstw często rekrutowały się z pośród elementów przestępczych, rozkradały państwowe pieniądze i nielegalnie wydoławiały brakujące na rynku artykuły.

Pod ostrym kątem

Kobiety i franki

Wobec cyfrowych wyników plebiscytu w Zagłębiu Saary ktoś się skompromitował: albo zwolennicy „status quo”, albo sama suwerenna — „wola ludu”.

Czy „lud” zawsze wie, czego chce? Podobno w Saarze 100 proc. kobiet głosowało za przyłączeniem Saary niezwłocznie do Niemiec. Kobiety głosowały za Hitlerem w obawie przed komunizmem. Czem przekonano ostatecznie kobiety? „Der Kampf” zamieścił następujący artykuł o położeniu kobiety w Rosji sowieckiej:

„Do jakiego stopnia, a raczej do jakich wstępnych ekscesów mogą dojść praktyki małżeńskie marksistów, niech nam powie sam za siebie dekret komunistyczny z życia sowieckiego w Saaratow. — (Saratow).

Artykuł 4 tegoż dekretu mówi: „Wszystkie kobiety zostają uznane za własność ludu”.

Art. 5. „Podział i administracja kobiet wywłaszczonych zostaną powierzone organizacji”.

Art. 6. „W ciągu dni trzech, od chwili ogłoszenia dekretu, wszystkie kobiety zadeklarowane jako własność ludu, winny się stawić do biura niżej podanego, w myśl obowiązującego rozkazu”.

Art. 8. „Trzy razy w tygodniu towaryzysze mają prawo posługiwać się kobietą podczas trzech godzin, na warunkach następujących itd.”

Wreszcie art. 9. „Ktokolwiek podda swoje prawa i wyrazi pragnienie korzystania z kobiet wywłaszczonych winien się zgłosić...” itd.

I kobiety saarskie uwierzyły w taką bzdurę...

90 proc. głosów padło za przyłączeniem Saary do Niemiec. Równocześnie tak się stało, że 90 proc. kapitałów we frankach francuskich wywieziono do Francji, chy pieniądze nie poddać kontroli ukochanych hitlerowców. Mądrzy ludzie ci mieszkańcy Saary: Głosy dali — forsy nie...

Wręczenie nagrody literackiej

W środę w południe odbyło się w Ministerstwie W. R. i O. P. wręczenie nagrody literackiej ministra W. R. i O. P. laureatce pani Kazimierze Ilakowiczównie. Wręczenia nagrody dokonał p. minister Jędrzejewicz. Na zdjęciu stoją p. minister Jędrzejewicz, wiceministrowie ks. Zongolłowicz i prof. Chyliński, członkowie sądu konkursowego i akademicy literatury.

6 wielkich latarni na Saharze

wybuduje specjalna ekspedycja budowlana, która wyruszyła z Casablanki.—100 kilometrów zasięg oświetlenia

Casablanka, 17 stycznia.

(PAT) Z Casablanki wyruszyła ekspedycja celem wybudowania 6 latarni w różnych punktach Sahary oddalonych od siebie mniej więcej o 100 klm. Ekspedycja ta wyruszyła na kilka ciężarowych samochodach, wioząc ze sobą sprzęt i materiał do budowy latarni. Latarnie te będą miały zasięg oświetlenia 100 klm. i będą skonstruowane tak, by mogły wskazywać drogę samochodom, lotnikom i karawanom. Loty przez Saharę odbywają się jedynie w nocy, ponieważ w dzień rozpalone powietrze tworzy wiry, dziury powietrzne, Sahara w nocy ma właściwość wyjątkowo dalekiego zasięgu światła i jego widoczności. Obecnie już istnieje jedna latarnia pośrodku Sahary i nazywa się Bidon V.

Na Saharze brak płynu w przeciągu 36 godzin może już spowodować śmierć z pragnienia. Przewidziane punkty na budowę latarni są następujące: 1) w Regan, 2) — Aoulef w odległości o 90 klm. 3) Aoulen u wejścia do Tanorrouft, 4) Bidon V, 5) Tessalit, 6) Agelok, 7) w Gao. Same latarnie będą oświetlane gazem i będą tak zbudowane, że zapas gazu dla każdej wystarczy na 2 lata stałego oświetlenia bez dozoru i zaopatrywania.

Poprzednik obecnego dozorca zmarł niedawno tragiczną śmiercią z pragnienia ponieważ przez nieostrożność sprządał zapas swojej wody przeleździłym automobilistom po 20 frs za litr, licząc na normalne, raz na 10 dni zaopatrywanie w wodę. Woda przybyła jednak z 3-dniowym opóźnieniem.

Policja odnalazła milion pesetów, zrabowanych przez rewolucjonistów katalońskich z Banku Państwa

Owiedo, 17 stycznia.

(PAT) W pobliżu wsi San Martin del Aurelio policja znalazła 954.525 pesetów, pochodzących z rabunku oddziału Banku Państwa w Owiedo, podczas powstania październikowego.

Barcelona, 17 stycznia.

(PAT) Jak donoszą, proces uwięzionych członków rządu katalońskiego odbędzie się w marcu. Poza odpowiedzialnością polityczną, zgłoszone jest powództwo cywilne w wysokości 1 miliona pesetów, za szkody materialne, wy-

rażone w Barcelonie przez rewolucję. W związku z tem władze wydały zarządzenie o zajęciu prywatnego majątku poszczególnych członków rządu, co wobec ich skromnych warunków finansowych ograniczyło się do sekwestru mebli.

Nowy Gen. Gubernator Katalonii Portella, rozpoczął swe urzędowanie intensywnym przyspieszaniem porwołucyjnych procesów politycznych, których liczba dochodzi do 8.000.

Ameryka kupuje złoto

Wczoraj nabyła za 30 milj. dol.

London, 17 stycznia.

(PAT) Agencja Reutersa donosi: Dokonano tu dziś transakcji o nabyciu dla Stanów Zjednoczonych 17 milionów dolarów w złocie. Sprzedawcami złota są Wielka Brytania, Francja i Holandia. Ogółem w ciągu ostatnich 24-ch godzin nabyto dla Stanów Zjednoczonych złota za 30 milionów dolarów.

Uroczysta akademja

ku czci P. Prezydenta Rzplitej
Dnia 12 bm. urządzona została przez dzielnicę „Śródmieście” BBWR. ku uczczeniu pracy naukowej Pana Prezydenta Rzplitej prof. Dr. Ignacego Mościckiego uroczysta akademja, na którą złożyło się, zagajenie przewodniczącego Zarządu Dzielnicy p. mjr. Hoszarda, zakończone trzykrotnym okrzykiem zebrań na cześć Pana Prezydenta i odegraniem przez sekstet smyczkowy elewów Konserwatorium Muzycznego p. Heleny Kijeńskiej pp.: Bronisława Burcharda, Henryka Grzelaka, Wiktora Lewandowskiego, Alfreda Müllera, Ksawerego Śliackiego i Stanisława Wagnera Hymnu Narodowego, dwa aktualne odczyty o pracy naukowej Pana Prezydenta, ogłoszone przez p. Dyr. Dobrzańskiego i p. inż. Jastrzębskiego, szereg poważnych utworów muzycznych, wykonanych przez wyżej wymienionych elewów m. in. kwartet Dworzaka, Antante cantabile Czajkowskiego, Finale praestitabile Reitera Hajdna, poczem p. Wagner przy akompanjowaniu p. Grzelaka odegrał solo skrzypce Czardasz Montiego.

Zjazd naczelników wydziałów pracy, opieki i zdrowia

W dniach 28 i 29 bm. odbędzie się w Warszawie w gmachu ministerstwa opieki społecznej zjazd naczelników wojewódzkich wydziałów pracy, opieki i zdrowia, oraz kierowników oddziałów zdrowia publicznego i opieki społecznej. Na zjeździe omówione będą następujące zagadnienia: zwalczanie chorób zakaźnych, zamierzenia w zakresie ośrodków zdrowia, przychodni przeciwgruczniczych, przeciwegzematycznych, przeciwnerwicznych, przeciwalkoholowych, oraz w zakresie stacji opieki nad matką i dzieckiem, sprawy zakładów leczniczych ze szczególnym uwzględnieniem zakładów specjalnych i opieki pozazakładowej, zagadnienie stanu sanitarnego osiedli miejskich, polityka opieki społecznej, oraz sprawa ustawy inwalidzkiej.

Referaty na zjeździe wygłoszą: zastępca dyrektora departamentu służby zdrowia dr. Ostromecki, naczelnik dr. Palester, prof. dr. Hirsfeld, dr. Stokowska - Rudolfova, dr. Tubiasz, dr. Borowski, naczelnik dr. Przywieczerski, naczelnik Kazimierz Świerczewski oraz radca dr. Leon Koplewski.

O nowego dyrektora Izby Rzemieśniczej w Łodzi

Od kilku dni miasto nasze obiegają pogłoski, które odbiły się nawet echem w prasie warszawskiej o rzekomo dokonanej już nominacji nowego dyrektora Izby Rzemieśniczej w Łodzi. Prasa warszawska podawała nawet nazwiska mianowanych jakoby dyrektorów. Wszelkie te pogłoski są zupełnie bezpodstawne, chociażby już tylko dlatego, że dopiero dnia 27 b.m. odbędzie się w Izbie Rzemieśniczej zebranie, mające wysunąć kandydatury na stanowisko dyrektora Izby, poczem dopiero kandydatury te zostaną zgłoszone do zatwierdzenia przez władze państwowe.

Komornik zajął zęby kandydata do stanu małżeńskiego

Ze Lwowa donoszą:
We Lwowie krąży opowieść o kłopotach pewnego inżyniera, którego złoty mostek zajął u dentysty egzekutor podatkowy.

Inżynier Stanisław K. postanowił przed ślubem usunąć szpecącą go lukę w dolnej szczęce, wytworzoną przez kulę w czasie wojny polsko - bolszewickiej. Dentysta zrobił inżynierowi mostek, jednakże egzekutor podatkowy, zajmując lekarzowi rzeczy za niezapłacone podatki, zapisał również przygotowaną dla pacjenta złotą protezę.

Sprawa wyłączenia zębów inżyniera będzie prawdopodobnie zatłwiona na drodze prawnej — jednakże kłopotów, jakie z tego wynikną, nikt już kandydata na ślubny kobierzec nie wynagrodzi.

Śmierć wśród ognia i dymu

Czwarte piętro domu przy ul. Podrzecznej 9 ogarnięte płomieniami.
Skok ojca i dwóch synów z 4-go piętra na balkon

Chora kobieta została uduszona dymem

Wczoraj około godziny 2 min. 30 po południu wybuchł w Łodzi groźny i przedewszystkiem niezwykle tragiczny w skutkach pożar.

Mieszkańcy domu przy ul. Podrzecznej 9 zaalarmowani zostali straszliwymi krzykami i wołaniami o pomoc sąsiadów z mieszkań na poddaszu czwartego piętra. Gęste kłęby czarnego, gryzącego dymu świadczyły o tem, że

poddasze płonie.

Ogień szerzył się zastraszająco szybkością. Nie bacząc na to, że straż pożarna została wezwana niemal bezpośrednio po pierwszym alarmie, i że wyjechała na miejsce natychmiast, sytuacja na płonącym poddaszu stała się po kilku chwilach tak groźna, zwłaszcza wskutek gromadzącego się w korytarzu i nie mającego ujścia dymu, że mieszkańcy czwartego piętra początkowo rzucający na dół swój dobytek, poczęli myśleć o ratunku niemal szaleńczo — t. j. przez

skok z okna na wysokości czwartego piętra na bruk.

Na dziedzińcu, nim straż przybyła, rozgrywały się

sceny isticie dantejskie.

Najbliżsi duszących się na górze w dymie — bądź czynili bezowocne próby dostania się na poddasze, bądź też lamentowali w sposób rozdzierający serce i szarpiący nerwy.

Przerażenie doszło do zenitu, gdy Mojżesz Zandberg, lokator czwartego piętra ukazał się znów w oknie swego mieszkania i, wyrzuciwszy poduszki na balkon trzeciego piętra, przechylił się przez parapet okna, przerzucił nogi i zawisł nad przepaścią.

Po chwili Zandberg skoczył, a raczej runął na balkon trzeciego piętra. Za Zandbergiem poszli jego dwaj synowie: 18-letni Szał i 17-letni Berek.

Na ten sam balkon wyskoczyli jesz-

cze przed przybyciem straży Chaja Szternberg i Hersz Kapelus.

Zandberg odniósł złamanie nogi. Uratowani dzięki temu skokowi znieśli go na rękach na dół.

W międzyczasie przybyły I i II oddział straży.

Dym był tak gęsty i dławiący, że strażacy musieli pracować w maskach przeciwgazowych i z aparatami tlenowymi. Gdy strażacy znaleźli się w objętym dymem i ogniem korytarzu — dopiero teraz wyszła na jaw tragedia, jaka rozegrała się w płomieniach.

Oto podczas, gdy wszystkie drzwi od mieszkań były otwarte i niektóre rzeczy wystawione na korytarz, w jednym tylko mieszkaniu były drzwi zamknięte. Strażacy wylamali je. Na łożku leżała kobieta w średnim wieku. Strażacy wynieśli ją, by ją oddać w ręce lekarza ubezpieczalni, który zjechał z karetką pogotowia. Ale pomoc lekarska, do której przystąpił lekarz — była już bezcelowa. Kobieta nie żyła. Lekarz stwierdził

zgon wskutek zacczadzenia dymem.

Zmarłą, jak ustalili mieszkańcy domu była Wajsfelnerowa, licząca lat pięćdziesiąt. Kobieta była chora i nie mogła ani wołać ratunku, ani nawet zbliżyć się do okna. Była sama jedna w mieszkaniu. I bezsilna kobieta zmarła w objętościach duszącego dymu.

Akcja ratunkowa trwała stosunkowo krótko: niecałe dwie godziny. Poddasze jest częściowo zalane wodą, częściowo spalone. Straty wynoszą ok. 15 tysięcy złotych.

Dopiero pod wieczór zapanował znów spokój w domu przy ul. Podrzecznej 9. (g)

Wycieczki zagraniczne do pobojuisk polskich

W sferach turystycznych rozważana jest obecnie sprawa zorganizowania zagranicznego ruchu turystycznego do pobojuisk polskich, cmentarzy wojennych, oraz miejscowości, związanych z historją Wielkiej Wojny. W szczególności projektuje się zorganizowanie wycieczek b. kombatantów z Niemiec, z Węgier, z Czechosłowacji i Austrii. Celem tych wycieczek byłoby m. in. pobojuiska pod Limanową i pod Gorlicami i okopy wojenne na kresach wschodnich.

W maju r. b. przypada 20-ta rocznica bitwy pod Limanową; w związku z tem projektowane jest zorganizowanie wielkiej wycieczki b. kombatantów niemieckich. —

Pogrzeb ś. p. St. Walawskiego odbył się wczoraj

Wczoraj o godzinie drugiej z minutami z kosmicznej szpitala wojskowego odbył się pogrzeb ś. p. Stanisława Walawskiego, o którego tragicznym zgonie donosiliśmy przed trzema dniami.

W kondukcje pogrzebowym, który poprzedzała kompanja honorowa 31 pp. z orkiestrą, prócz rodziny i najbliższych przyjaciół Zmarłego — wzięli również udział przedstawiciele władz, delegaci dyrekcji, urzędników i robotników Wdzweskiej Manufaktury, gdzie Zmarły zajmował stanowisko dyrektora, oraz tłumy publiczności.

Kondukt postępowal ulicami Łąkową, Kopernika, Żeromskiego i 11-go Listopada na stary cmentarz katolicki.

Wyżury aptek

Dzisiaj w nocy dyżurują następujące apteki: J. Koprowskiego (Nowomiejska 15), S. Trawkowskiej (Brzezińska 56), M. Rozenbluma (ul. Śródmiejska 21), M. Bartoszewskiego (Piotrkowska 95), Skwarczyńskiego (Kątna 54), L. Czyńskiego (Rokicińska 53).

B. p. Fanny z Dobrzyńskich

WILCZYŃSKA

WDOWA PO DYREKTORZE B. P. MAKŚIE

zmarła po długich i ciężkich cierpieniach.

Wyprawdzenie drogi nam zwłok nastąpi dziś w piątek, dnia 18 stycznia 1935 r. o godz. 2-jej po południu z domu przedpożrebowego, o czem zawiadamiają krewnych i znajomych pozostali w nieutulonym żalu

DZIECI, WNUKI I RODZINA.

B. p. BERTA WOROBEJCZYK

URODZ. BRAUN (zam. Orła 9)

zmarła dnia 17 stycznia 1935 r., przeżywszy lat 66.

Wyprawdzenie drogi nam zwłok nastąpi dziś w piątek, dnia 18 bm. o godzinie 12-jej w południe z domu przedpożrebowego, o czem zawiadamiają pozostali w głębokim smutku

MAŻ, SYNOWIE, SYNOWA, WNUCZKI I RODZINA.

Uprasza się o nieskładanie kondoleń.

Okradzenie notariusza Mandeckiego

Włamywacze rozpruli dwie kasy i zabrali ok. 20 tys. złotych

Dzisiaj w godzinach porannych władze śledcze zostały zaalarmowane przez p. Stanisława Mandeckiego, b. wiceprokuratora w Łodzi, a obecnie notariusza o włamaniu do biura jego kancelarii, mieszczącej się w domu przy ul. Piotrkowskiej 73.

Włamanie zostało spostrzeżone w chwili, gdy pierwszy z pracowników znalazł się pod drzwiami notariatu. Zamki w drzwiach były wylamane, a panujący w całym biurze nieład świadczył wymownie o gospodarce złoczyńców.

Jak się okazało, lokal odwiedził w nocy kasiarze, którzy najnowszej sposobami, przy pomocy aparatów tlenowych rozpruli „rakiem” dwie kasy ogniotrwałe i zrabowali z nich całkowitą gotówkę w łącznej sumie około 20 tys. złotych. Kasiarze nie ruszyli w ekspl. ani dokumentów, jakie były w przechowaniu p. Mandeckiego i przez nikogo niezaniepokojeni uszli z łupem w zupełnym spokoju.

Na miejsce włamania przybyła komisja śledcza, która wdrożyła energiczne dochodzenie. (g)

W kinach nic się nie zmieni

Seanse rozpoczynają się będą jak dawniej: o 6, 8 i 10-tej wiecz.

W ubiegłym miesiącu w kinoteatrach łódzkich odbył się plebiscyt publiczności, który miał zdecydować, czy seanse w kinach należy rozpoczynać, tak, jak obecnie, t. j. w godzinach, 6, 8 i 10, czy też zmienić godziny na wcześniejsze i rozpoczynać przedstawienia o godzinie 5, 7 i 9-ej.

Wynik plebiscytu nie został ogłoszony, albowiem oczekiwano w Łodzi wyników próbnego miesiąca w Warszawie, gdzie, jak wiadomo, niektóre kinoteatry, stosując się do życzenia publiczności, wprowadziły wcześniejsze godziny rozpoczynania seansów. Plebiscyt w Łodzi wypadł w ten sposób, że dokładnie połowa głosujących wypowiedziała się za pozostawieniem dotychczasowych godzin, połowa zaś domagała się zmiany. Nieliczna część publiczności poszła na kompromis i wypełniła

kartki plebiscytowe na godziny 5.30, 7.30 i 9.30.

W Warszawie nie wszystkie kinoteatry zastosowały się do zmienionych godzin rozpoczynania seansów i wytworzył się chaos, dezorientując publiczność, która nie wiedziała, w którym kinie, o której godzinie rozpoczyna się przedstawienie.

Ponieważ praktycznie poprzednie godziny rozpoczynania przedstawień okazały się lepsze, dwa kina warszawskie, a mianowicie „Uciecha” przy ul. Złotej i „Adria” przy Pl. Teatralnym, wróciły do dawniejszych godzin rozpoczynania seansów. W związku z tem spodziewać się należy, że godziny w kinach łódzkich nie ulegną zmianie i seanse w dalszym ciągu rozpoczynają się będą w godzinach, 6, 8 i 10-ej. Jak się okazuje, innowacje niezawsze są chętnie przyjmowane przez publiczność.

Z za kulis Stronnictwa Narodowego

(DALSZY CIĄG).

SWIADEK: — Nie mogę na to pytanie odpowiedzieć, gdyż każde kole liczyło różną ilość członków.

PRZEWODNICZĄCY: — Jak zorganizowani byli młodzi?

SWIADEK: — Na wzór wojskowy. Odbywali zbiórki, mieli rozkazy, raporty, apele. Poza szkoleniem wojskowym awanturowano ich do ekscesów ulicznych i awantur. Z tego względu członkom sekcji młodych wolno było mieć przy sobie legitymacje tylko gdy szli na zebrania, poza tem nie wolno im było mieć przy sobie legitymacji, ale za to wszyscy musieli być uzbrojeni w „paragrafy”. Tak nazywano wszelką broń, rewolwery, kastety, palki żelazne, palki gumowe i t. d.

PRZEWODNICZĄCY: — Czy dbano o te uzbrojenie młodych?

SWIADEK: — Oczywiście. Podgórzanki, który jest komendantem młodych w Łodzi, kładł na to specjalny nacisk i mówił, że nie może być członkiem młodych ten, kto nie nosi przy sobie „paragrafu”.

PRZEWODNICZĄCY: — Do czego używano młodych?

SWIADEK: — Wysyłano ich na ulicę do robienia ekscesów, bicia i malowania na ścianach antyrządowych i antyżydowskich napisów.

PRZEWODNICZĄCY: — Jak świadek składał sprawozdania policji?

SWIADEK: — Pisałem w domu i wysyłałem. Mniej więcej co tydzień. To było regularne, gdyż mnie przecież nie obowiązywała żadna dyscyplina, nie było regularnego czasu, w którym miałem być na służbie w policji.

PRZEWODNICZĄCY: — Jak świadek zeznawał w śledztwie?

SWIADEK: — Miałem notatki, dla mojego było dokładny. Notatki te później zniszczyłem, gdyż nie sądziłem, że będą jeszcze potrzebne.

ADW. NOWODWORSKI: — A czy świadek śledczy nie pytał w taki sposób: czy prawdą jest, że co zawierają sprawozdania, które były przedkładane przewodniczącemu?

SWIADEK: — Nie, tak nie pytał. Sprawozdania wogóle nie wchodziły w grę. Zeznawałem wyłącznie ze wspomnianych notatek i z pamięci.

PRZEWODNICZĄCY: — Czy świadek pamięta charakterystyczne zwroty z przemówień każdego oskarżonego?

SWIADEK: — Miałem to zanotowane, teraz nie mógłbym powtórzyć dokładnie.

PRZEWODNICZĄCY: — Zarządza wobec tego odczytanie zeznań złożonych przez świadka w śledztwie. Jest w nich mowa o każdym niemal oskarżonym i dobrane przemówienia, które wygłaszali. Po odczytaniu tych zeznań przewodniczący zarządza przerwę.

★
Po przerwie w dalszym ciągu zeznał świadek Zaborowski.

ADW. NOWODWORSKI: — Świadek wspominał o nawoływaniu do ekscesów, o wyjściu na barykady itd. Czy świadek był kiedykolwiek obecny przy ekscesach?

SWIADEK: — Tak jest. W parku Sienkiewiczabito żydów i rzucono w powietrze kamieniami VII komisariatu kamieniami.

ADW. NOWODWORSKI: — Kto rządził podczas takich wypadków? Kto wyzywał rozpacz?

SWIADEK: — To wyszło wtedy od Podgórskiego. Zresztą Podgórzanki mówili zawsze że jak się nadarzy okazja, to możemy geby rozbić.

Co to jest konspiracja?
Na dalsze pytania obrońców — świadek kategorięcznie stwierdza, że Podgórzanki istotnie byli najbardziej bojowy ze wszystkich i że namawiał do bicia. Podgórzanki mówili również, że trzeba będzie wyjść na ulicę w ordynku i zrobić „porządek”.

Szereg pytań o konspiracji zadaje adw. Stypułkowski. Świadek odpowiada, że Stronictwo dążyło do obalenia rządu przemocą, ale do wielu spraw nie

oyle dopuszczeni wszyscy członkowie Stronnictwa, tylko ci, których darzono specjalnym zaufaniem. Przedewszystkiem wtajemniczeni byli Młodzi, a wśród nich były jednostki, dopuszczane do roboty najbardziej kospiracyjnej.

ADW. STYPUŁKOWSKI: — A świadek należał do tych najbardziej zaufanych, czy do mniej darzonych zaufaniem?

SWIADEK: — Najwyższego zaufania nie miałem, bo nie byłem dosyć bojowy.

ADW. STYPUŁKOWSKI: — Skąd zatem świadek mógł znać sprawy, traktowane w najściślejszej konspiracji?

SWIADEK: — Nie znałem ich dokładnie, tylko o nich wiedziałem, a zatem należałem jednak do Młodych, a więc do tych, którym więcej mówiono, niż innym.

ADW. STYPUŁKOWSKI: — Zatem w łonie młodych była konspiracja?

SWIADEK: — Tak jest. Była poza tem specjalnie zakonspirowana grupa.

ADW. STYPUŁKOWSKI: — A jakież były zadania tej grupy?

SWIADEK: — Byli to bojowcy, używani do rozbijania wieców, do malowania napisów na murach...

PRZEWODNICZĄCY: — Do czego jeszcze?

SWIADEK: — Do urządzenia demonstacji i ekscesów. Pamiętam, że na odczycie pewnego lekarza w sali Filharmonii właśnie ta grupa urządziła wielką awanturę.

Masy zdobywa się szalem.

ADW. ZIELIŃSKI: — Co to znaczyło: „okólnie zarządzanie wykorzystywa nia okazji do ekscesów”?

SWIADEK: — Komendanci mówili, żeby bić policję i żydów, kiedy się da. O los notatek jakie sobie poczynił świadek w trakcie swych obserwacji w łonie Stronnictwa i na postawie których składał raporty władzom — dopytuje się teraz obszernie adw. Szwajdler. — Świadek te notatki zniszczył po zeznaniach u sędziego śledczego.

ADW. SZWAJDLER: — Świadek zeznał, że Stronictwo Narodowe współdziałało z komunistami. Na czym ta współpraca polegała?

SWIADEK: — To nie było ścisłe współdziałanie, ale był okólnik w partii że wolno pomagać policji w aresztowaniu i ujawnianiu komunistów, bo my z nimi mamy wspólną platformę — walkę z rządem.

ADW. SZWAJDLER: — A co do rewolucji. Czy świadek słyszał, by w Stronnictwie była mowa o zdobyciu władzy drogą orężną, przemocą? Przecież do tego trzeba przedewszystkiem zdobyć sobie wojsko i policję.

Incydent podczas przerwy.

Podczas przerwy dochodzi na sali sądowej do incydentu, świadczącego o niezwyklej rozdrażnieniu i zdenerwowaniu obrońców i przedewszystkiem oskar. Kowalskiego.

Oto podczas, gdy adwokaci naradzali się, otaczając zwartym kołem osk. adw. Kowalskiego — na salę wszedł i skierował się w stronę stołu sędziowskiego apl. adw. S.

W chwili po tem dały się słyszeć podniesione głosy, wśród których prym dzierzył osk. Kowalski. Oto apl. adw. S. który wszedł w zupełnie innej sprawie, niespodziewanie społkał się z zarzutami ze strony oskarżonych i obrońców w procesie, że... podsłuchuje... Obrońcy wskazali mu drzwi, lub ewent. część sali przeznaczoną dla publiczności, jako miejsce, gdzie mu się wolno „kreścić”. Adw. Stypułkowski, tak dalece się zagalopował, że oświadczył, iż o zachowaniu się Bogu ducha winnego aplikanta zamelduje władzom adwokackim.

Sąd wznowił przesłuchanie świadka Zaborowskiego.

ADW. NOWODWORSKI interesuje się stosunkiem świadka do władz bezpieczeństwa. W jakim był kontakcie z

ADW. STYPUŁKOWSKI: — Świadek wspominał o rygorze wojskowym: — Na czym ten rygor polega?

SWIADEK: — Na tem, że starci odbierali raporty od kierowników grup, że meldowano im stan w oddziałach, że nawet mówili do siebie po wojskowemu. Mówiono Młodym, że są przyszłymi oficerami armii narodowej.

ADW. STYPUŁKOWSKI: — A czy były wypadki by kogoś jak w wojsku karano aresztem, czy Młodzi byli skoszarowani?

SWIADEK: — Skoszarowani nie byli, ale wypadki kary za brak rygoru były. Wogóle rozprawiano się ostro z tymi, którzy czynili to, co nie leżało w intencjach władzy. Przypominam sobie, że jeden z członków oświadczył, iż Konarzewski, który specjalnie mówi, że należy bojkotować żydów i walczyć z nimi, zamówił złoto zęby u dentysty-żyda. Ponieważ Konarzewski był wpływową osobistością w Stronnictwie, oświadczenie nie to nie podobało się władzom. I w konkluzji pobito tego, kto to powiedział.

Przewodniczący chce coś powiedzieć ale przerywa mu adw. Bryński. Wiceprezes Illnicz upomina ostro adw. Bryńskiego, przytaczając wszystkie jego nieodpowiednie uwagi i odezwania się w toku przewodu i uprzedza go, że jeśli taki wypadek się powtórzy — sędzia zrobi użytek z przepisów proceduralnych.

SWIADEK: — Na zebraniach była mowa o tem, że policja i wojsko jest częściowo po naszej stronie — a masy, — tak mówiono na zebraniach, — zdobędziemy szalem.

Na zebraniach zawsze każdy mówca chciał porwać słuchacza bojowością.

PRZEWODNICZĄCY: — Czy świadek był na zabawach organizowanych przez Stronictwo?

SWIADEK: — Tak jest.

PRZEWODNICZĄCY: — Czy wódka była?

SWIADEK: — Była. Wódka należała do kolacji. Dostawało się po butelce na 4 osoby.

PRZEWODNICZĄCY: — Więc suto było wódki... Po ćwierć litra na osobę. Czy panienki też były liczone? Czy pijani byli?

SWIADEK: — Tak. Panienki też dostawały wódkę. Pijani byli na zabawie często.

Na wniosek adw. Nowodworskiego sąd zarządza krótką przerwę, aby dać możność porozumienia się co do dalszych pytań w stosunku do świadka Zaborowskiego.

nimi, na czym ten kontakt polegał i jak świadek przesyłał swe raporty. Świadek wyjaśnia, że komunikował się tylko z asp. Brylakiem. Przeważnie komunikował się z asp. Brylakiem telefonicznie, a sprawozdania przynosił do wydziału śledczego lub do komisariatów.

PRZEWODNICZĄCY: — Kogo świadek zna z piątej Brygady?

SWIADEK: — Pana aspiranta Brylaka.

PRZEWODNICZĄCY: — Nikogo więcej?

SWIADEK: — Teraz znam innych, bo jak mi zaczęli grozić pobiciem — poznałem dwóch.

PRZEWODNICZĄCY: — O to mniej sza. Jak było przed samymi zajściami trzeciego maja?

SWIADEK: — Szliśmy do kościoła Najświętszej Marji Panny. Wiadomo było, że nie wolno urządzić pochodu, ale Meller mówił, że po drodze można i bez pochodu

ROBIĆ „PORZĄDEK”, TO ZNACZY BIĆ KOGO SIĘ DA.

Na tem sąd zakończył długie, gdyż około trzech godzin trwające przesłuchanie świadka Zaborowskiego.

Na wezwanie przewodniczącego, woźny kieruje przed sąd sześciu świadków obrony, którzy jako przybyli z prowincji korzystają z ulgi składania zeznań poza kolejką, a nawet przed pozostałymi świadkami oskarżenia. Tych świadków jest sześciu. Sąd przyjmuje od nich personalja. Za zgodą stron świadkowie zeznają bez przysięgi. Są to delegaci z prowincji do rady wojewódzkiej Stronnictwa Narodowego w Łodzi, starzy członkowie partii. Jeden z nich, p. Gawroński, ziemianin spod Zgierzca specjalnie przybył do Łodzi na jedno z zebrania, by przekonać się, jak pracuje adw. Kowalski, o którego działalności słyszał w Zgierzu.

Co mówią świadkowie obrony

W tej grupie zeznają jako pierwszy sw. Zajczkowski z Tuszyna.

ADW. NOWODWORSKI: — Czy świadek brał udział w zebraniu rady wojewódzkiej w dniu 15 października.

SWIADEK: — Tak jest. Zebranie odbyło się przy ul. Brzezińskiej 128. Przewodniczył mu p. Kołodziejski, referował p. Grzegorzak. Delegaci do rady zdawali sprawozdania ze swych okręgów i z sytuacji w obliczu wyborów do rad gromadzkich w powiatach podlódzkich. Mowa była o tem również, że trzeba się szykować do wyborów w miastach.

ADW. NOWODWORSKI: — Czy na tem zebraniu zabierał głos również adw. Kowalski?

SWIADEK: — Tak jest. Pan mecenas referował ustawę samorządową i mówił o tem, że musimy zwyciężyć w wyborach.

ADW. NOWODWORSKI: — Czy adw. Kowalski mówił o tem, że trzeba będzie przystąpić do czynnej walki? Że trzeba będzie objąć władzę przez rewoltę?

SWIADEK: — Nie, tego p. Kowalski nie mówił. Bo to nie było wcale potrzebne. Na zebraniu byli ludzie uświadomieni, ich nie trzeba było podniecać w ten sposób.

PROK. KOZŁOWSKI: — Dlaczego pan od razu sobie przypomniał wszelkie szczegóły tego zebrania? Czy pan w innych zebraniach nie uczestniczył?

SWIADEK: — Owszem, uczestniczyłem, ale wiedziałem na jaką okoliczność mam dzisiaj zeznawać z pism, bo czytuję sprawozdania z tego procesu.

Jeśli jednak chodzi o inne zebrania i ich przebieg — to mimo pytań prokuratora — pamięć świadka zawodzi zupełnie.

„Przewrót” i rewolucja.

Świadek Norbert Dabrowski ze Zduńskiej Woli, długoletni działacz w Stronnictwie również pamięta dokładnie przebieg obrad owego zebrania z dnia 15 października. Osk. Kowalski przemawiał zawsze b. ogólnie. „Jak to leży w zwyczaju panów adwokatów”, jak się wyraża świadek.

ADW. NOWODWORSKI: — Stwierdza pan, że na zebraniu z 15 października nie było mowy o walce czynnej, w rewolucie?

SWIADEK: — Tak jest. Jeżeli mogła być mowa o dążeniu do zdobycia władzy — to drogą legalną.

ADW. STYPUŁKOWSKI: — Czy pan zna dzieło Romana Dmowskiego p. t. „Przewrót”?

SWIADEK: — Tak jest. „Przewrót” mam w domu.

ADW. STYPUŁKOWSKI: — Wie pan, że tam jest mowa o rewolucji, ale rewolucji charakterów: czuki polaków?

SWIADEK: — Tak jest. O tem jest w tej książce mowa.

ADW. STYPUŁKOWSKI: — I słuchacze, słysząc, że mówi się o takiej rewolucji — pojęć, etyki i moralności — mogą myśleć, że nam chodzi o wystąpienie zbrojne, prawda?

(Ciąg dalszy na str. 8-ej).

Kurjer Handlowo-Przemysłowy

Łódzkiego okręgu włókienniczego.

Dziś ostatnia konferencja w sprawie art. 54

Trzy dni obrad.—Opinie handlu, przemysłu i Związku Izb.—Co powiedziała delegacja kupiectwa łódzkiego?—Obroty spadły o 50 procent.—Trudności płatnicze na rynku łódzkim

Jak donosiliśmy, w Warszawie ba-
delegacja Stow. Kupców m. Łodzi
min. skarbu, dr. Staniszewskim i dyr.
podatkowego dr. Lubowieckim w
art. 54 rozporządzenia wyko-
Delegacja łódzka przedstawiła groź-
skutki, jakie wywołał powyższy art.
czasie dwóch tygodni, w których o-
położyła silny nacisk na
skreślenia tego przepisu,
bowiem jego odbicie się w
ujemny sposób na sytuacji nie-

tylko kupiectwa lecz również przemy-
Delegacja kupiectwa łódzkiego przed
stawiła w min. skarbu dane, zebrane
wśród kilkunastu najpoważniejszych
hurtowniczych firm włókienniczych, a
obrazujące spadek obrotów pod wpły-
wem art. 54.
Według tych danych w pierwszych
dwóch tygodniach b. r. w porównaniu
z tym samym okresem roku ub. obroty
w handlu przedzą zmalały o blisko 60
proc., w handlu wyrobami gotowymi
o 40 do 50 proc. Taki stan rzeczy
— jak oświadczyła delegacja — spowo-

dował już obecnie pogorszenie się wy-
płatności. Wskutek malejących obro-
tów inkaso należności jest trudne i mo-
że okazać się jeszcze trudniejsze. Na-
razie handel hurtowy walczy jeszcze z
temi trudnościami, walczyć może jesz-
cze 3—4 tygodnie, ale w razie przedłu-
żania się takiej sytuacji nastąpić mogą
na łódzkim rynku włókienniczym bar-
dzo poważne wstrząsy finansowe.
Obecnie w manufakturze rozpoczy-
na się sezon „białych towarów”. W le-
galnym handlu hurtowym sezon ten zu-
pełnie się nie uwidoczni; obroty prze-
padają, jeśli zaś sprawa art. 54 nie zo-

stanie możliwie szybko załatwiona, ca-
ły ten sezon zostanie dla hurtu straco-
ny.
Trudności, w jakich znalazło się ku-
piewstwo wskutek wprowadzenia w ży-
cie art. 54, odbijają się również na prze-
myśle — twierdziła dalej delegacja
łódzka. — Kupiec, którego obroty ma-
leją, nie będzie mógł być odbiorcą pro-
dukcji fabrycznej w takich rozmiarach,
jak obecnie, i nie będzie mógł, jak to
się często zdarza, zasłać przemysłow-
ca w kapitał obrotowy. Stojąc przed
niewiadomą, widząc ucieczkę swej kli-
jenteli do dostawców nieprowadzących
ksiąg i mogących nie ujawnić odbior-
ców — zmuszony będzie zaopatrywać
się w towar ostrożnie, w niewielkich
partjach. A wówczas cały ciężar utrzy-
mania składów spadnie na przemysł.

Konferencje, na których delegacja
kupiectwa łódzkiego przedstawiła po-
wyższe argumenty, przemawiające jej
zdaniem za bezwzględną konieczność
anulowania art. 54, trwały przez całą
środe, wczoraj zaś delegacja powróciła
do Łodzi. Jednocześnie na zaproszenie
min. skarbu wyjechali do Warszawy pp.
prezes Zjednoczonych Zakładów K.
Scheiblera i L. Grohmana, dr. Maci-
szewski, oraz syndyk masy upadłości
firmy „Geyer” p. Wędrziągolski, celem
wyrażenia poglądu na sprawę art. 54 z
punktu widzenia przemysłu. Powrót
obu panów spodziewany jest dzisiaj.

Dziś również w min. skarbu odby-
dzie się konferencja w powyższej
kwestji z przedstawicielami Zw. Izb
Przemysłowo-Handlowych, min. Klar-
nerem i pos. Wiślickim. Bedzie to praw-
dopodobnie ostatnia konferencja, po-
święcona temu zagadnieniu. Definityw-
na decyzja min. skarbu w sprawie art.
54 zapadnie w najbliższych dniach, a
nie jest wykluczone, że usłyszą ją rzed-
stawiciele Zw. już na dzisiejszej
konferencji.

Trudności łódzkiego eksportu

Braki z winy samych eksporterów. — Skomplikowana procedura
wywózowa. — Należy scentralizować wszystkie sprawy, związane
z wywozem, w jednym urzędzie. — Konieczność powołania do życia
instytucji, finansującej tranzakcje eksportowe

Łódzki eksport włókienniczy rozpo-
czyna nowy rok pracy, nowy etap wy-
stępu o utrzymanie się na pozyska-
nych rynkach zbytu i walki o nowe.
Pragnąc zorientować się, jakie za-
trudnienia stoją obecnie przed naszym wy-
wozem i jakie panują w tej dziedzinie
trudności, zwróciliśmy się do kierownika
Instytutu Ekspertowego, p. inż. M. Ula-
sińskiego z prośbą o informację.

się do różnych urzędów i instytucji,
najpierw po informację, potem wszę-
dzie przedstawiać dowody, że wywiózł
swoją towar, wreszcie inkasować za-
sitki.
Procedura ta
MOŻE OBRZYDZIĆ TRANZAKCJE
EKSPORTOWE.
do tego stopnia, że nierzadko produ-
cent eksportuje dopiero wówczas, gdy
jest zmuszony do tego przez koniecz-
ności gospodarcze, lub gdy ma pewność,
że sownie mu się opłaci, by wynagro-
dzić tę stratę czasu i zachody.

kraju. Mimo to, zdarza się często, że
poważne transakcje z pierwszorzędnymi
firmami zagranicznymi
NIE DOCHODZA DO SKUTKU
spowodu braku instytucji, mogącej je
finansować. Brak zaś kapitałów obro-
towych i ciasnota na rynku pieniężnym,
występująca szczególnie ostro w pew-
nych okresach, nie pozwalają, więk-
szym nawet firmom, na sfinansowanie
transzakcji we własnym zakresie.
Instytucja taka, działająca w ścisłym
kontakcie z Instytutem Ekspertowym,
czy Instytutem Handlu Zagranicznego,
miałaby możliwość regulowania wielu
transzakcji w drodze clearingu, a prócz
tego no nawiązaniu ścisłego kontak-
tu z dużymi bankami kolonialnymi, mia-
łaby większą od prywatnego eksporte-
ra pewność otrzymania należności. Ze-
branie kapitałów na dogodnych wa-
runkach
NIE POWINNO PRZEDSTAWIAĆ
WIEKSYCH TRUDNOŚCI,
choćby od zainteresowanych w ekspor-
cie linii okrętowych.

Ekspertowski rozwija się
kierownika coraz większej intensywno-
ści. — oświadczył nam p. inż. Ulasień-
ski, wykazuje jednak jeszcze szereg
trudności, które odbijają się na jego pro-
dukowaniu.

Ponieważ obecnie, wskutek różnych
okoliczności, eksport jest ściśle zwią-
zany z importem, czynniki międzynarodne
winny w to wejrzeć i
POŁĄCZYĆ TE SPRAWY W JEDNEJ
CENTRALNEJ INSTYTUCJI,

Usunięcie powyższych niedomagań
nie tylko pomoże naszemu przemysłowi
włókiennicznemu do zwiększenia ekspor-
tu, lecz zmniejszy koszty i usunie wiele
trudności, leżących przed producentem
na drodze do eksportu — kończy p.
inż. Ulasieński.

Największą bolączką naszego wy-
wozu jest kwestja zrozumienia
DONIOSŁOŚCI TERMINÓW
w transakcjach eksportowych. Nieste-
ty, niedotrzymywanie terminów dostaw
jest, nawet przez największe firmy,
na porządku dziennym i uważa się
za usprawiedliwione faktami, które
nie można i należało przewidzieć.
Drugim grzechem naszych ekspor-
terów jest nieodpisywanie na listy,
nieodpisywanie po paru tygo-
dniach. O ile wielki przemysł przeważ-
nie wyleczył się już z tej choroby, to
mały przemysł nadal stosuje
te metody pod różnymi pretekstami. Do
wielu naszych firm nie przeniknęła jesz-
cze świadomość, że nawet gdy zagra-
nicznemu zapytuje się o towar, nie zna-
jącego go zafiarować towar po niskich
cenach.

Inną formą pomocy dla przemysłu i
nie tylko włókienniczego, a przytem i
potężną dźwignią eksportu byłoby ut-
worzenie instytucji dla finansowania
transzakcji eksportowych. Doświadcze-
nie ostatnich paru lat wskazuje, że tran-
zacje eksportowe procentowo dają
właściwie pewności otrzymania należno-
ści, aniżeli transakcje zawierane w

Wszystkie te braki, sprawiające czę-
sto wrażenie lekceważenia importera
zagranicznego, narażają nas niejedno-
krotnie
NA PWAŻNE STRATY I KOMPRO-
MITACJE.
Poza temi jednak bolączkami, wyni-
kającymi z winy samych eksporterów,
od których, wysocze ujemnie odbijających
się na naszym wywozie.
Jak wiadomo, pewne wyroby przy
eksportach korzystają ze zwrotu cel (np.
barwniki) lub t. zw. premij kompensacy-
jnych. Prócz tego niektóre przemy-
słowe zrzeszone opodatkowały dobrowol-
nie surowiec importowany i opłaty te
przeznaczają na popieranie eksportu.
Oczekując właściciel fabryki, który chce
eksportować i może otrzymać zwrot
celu za barwniki, premij kompensacy-
jną i premiję za surowiec, musi udawać

Haussa na dolara minęła

Stala wyżka pożyczki stabilizacyjnej

Po onegdajszej nieoczekiwanej haus-
sie dolara na giełdzie warszawskiej,
wczoraj nastąpiło uspokojenie i niżka
notowań. Kabel na Nowy Jork notowa-
no 5.32 i ćwierć wobec 5.34 i pół w śro-
de; czeki notowano po 5.31 i trzy czwar-
te.

spzedaży do 25.90 w kupnie. Bank na-
tomiast podniósł cenę funta o 3 punkty
do 25.80.
Tendencja dla marki niemieckiej by-
ła słabsza. Notowano: 2.00 w sprzedaży
i 1.99 w kupnie.

Na rynku łódzkim wyżka warszaw-
ska nie wywarła większego wrażenia.
W obrotach prywatnych notowano
wczoraj dolary wprawdzie po kursie
nieco wyższym, wyżka ta jednak sto-
sunkowo nie była zbyt duża. Oddawa-
no mianowicie dolary po 5.29, kupowa-
no po 5.28, różnica wynosiła zatem tyl-
ko 1 punkt. Bank Polski wogóle nie
zmienił ceny i płacił za odcinki drobne
5.26 za większe 5.27 i za czeki 5.29.

Na rynku papierów tendencja była
nadal mocna. Poż. stabilizacyjna ponow-
nie zwyżkowała do 72.00 w ofiarowa-
niu i 71.50 w kupnie. Na giełdzie nowo-
jorskiej onegdajszy kurs zamknięcia
poż. stabilizacyjnej wynosił 120.75,
wczorajszy kurs otwarcia 120.00.
Poza poż. stabilizacyjną na rynku
łódzkim zwyżkowała wczoraj również
poż. budowlana, którą notowano po
47.50 w żądaniu i 47.00 w placeniu. Po-
zostałe papiery utrzymane. Dolarówka
54.00—53.00, 5 proc. L. Z. m. Łodzi z r.
1933 — 53.50—53.00.

Silny wzrost zatrudnienia

W wielkim przem. włókienniczym
W okresie poświęconym, od dnia
31 grudnia do 6 stycznia b.r., wielki
przemysł łódzki bardzo wydatnie zwięk-
szył stan uruchomienia.
W 30 fabrykach wielkiego przemys-
łu bawełnianego, w tygodniu powyższym
pracowało 36.700 robotników, t. j. o
16.00 więcej niż w okresie bezposred-
nio przedświątecznym.

W 18 fabrykach przemysłu wełnianego
go w czasie od 31 grudnia do 6 stycznia
pracowało 10.800 robotników, zatem
o 3.400 więcej, niż przed świętami.

Przydział dewiz

we Włoszech
Zgodnie z obowiązującą obecnie kon-
trolą obrotu dewizowego we Włoszech,
należy się liczyć przy dostawach towa-
rów do Włoch z tem, że dewizy przy-
dzielane są dopiero po przedstawieniu
faktury, świadectwa pochodzenia oraz
dowodu, wystawionego przez włoski U-
rząd Celny, stwierdzającego, że towar za-
graniczny wszedł na terytorium celne
Włoch. W związku z temi przepisami
niemożliwym jest uzyskiwanie akredy-
tyw przy zaplacie z tytułu dostarczone-
go towaru zagranicznego. Do obowią-
zujących przepisów muszą się ściśle stoso-
wać eksporterzy wszystkich państw za-
granicznych.

W kawiarni opowiadają...

W mieszkaniu jednego z bogatszych przemysłowców łódzkich odbywa się grubsza gra. Na...

Skandal teatralny w Paryżu
Pojedynek autora z dyrektorem teatru. —
Sędzią najwyższym jest publiczność

Paryski świat teatralny przeżywa wielki skandal, który w znacznej mierze przyczyni się do ożywienia naogół mało ciekawego i martwego sezonu bieżącego.

Nasz reporter zanotował...

W swym własnym mieszkaniu przy ul. Wójtowskiej 2 targnęła się na życie 25-letnia Helena Popier, bezrobotna, która zażyła większej dozy kwasu solnego.

Na fali radiowej.

„SONETY KRYMSKIE” MONIUSZKI W POLSKIM RADJO. W latach sześćdziesiątych zeszłego stulecia skomponował Moniuszko kantatę, a więc utwór na orkiestrę, chór i solę...

WIEŚCI SPORTOWE

Nadzieja łyżwiarstwa polskiego na lodowisku helenowskim

Jak już donosiliśmy zaproszona została do Łodzi przez sekcję łyżwiarstwa Helenowa elita łyżwiarzy śląskich z mistrzynią Polski Popowiczową, Scheibertówną, Grobertem i Breslauerem na czele.

Rozwiązanie Wydziału Spraw Sędziowskich przy ŁOZB

Wydział ŁOZB został na wniosek przewodniczącego wydziału p. Wodzisławskiego przez Zarząd rozwiązany, przyczem p. Wodzisławski podjął się skompletować w ciągu tygodnia nowy wydział.

Kursy hokejowe organizuje Okręgowy Urząd W. F. i P. W.

Z inicjatywy Okręgowego Urzędu WF i PW w porozumieniu z Łódzkim Okręgowym Związkiem Hokeja Lodowego zostaną zorganizowane trzytygodniowe kursy hokejowe w Łodzi.

Franciszka Rubinsztajnowa

W dniu 15 b. m. rozstała się z tym światem b. p. Franciszka z Goldsoblów Rubinsztajnowa. Zmarła była córką weterana z 1863 r. odznaczoną za swą odwagę Krzyżem Niepodległości z mieczem i przez całe swe życie szła śladem swego Ojca, pracując na niwie społecznej i osobistymi zaletami swego charakteru jednała sobie przyjaciół.

IKP bierze udział w ogólnopolskim turnieju gier sportowych

Z okazji 20-lecia warszawskiej Polonii odbędzie się w stolicy w dniach 1 i 2 lutego ogólnopolski turniej gier sportowych. W turnieju tym wzięci udział drużyny męskie YMCA (Kraków), KPW (Poznań), IKP (Łódź), AZS-Warszawa, YMCA (W-wa) i Polonia (Warszawa) oraz zespoły kobiece Polonii, IKP i AZS (Warszawa).

Delegaci ŁKS-u na walne zebranie Ligi

W związku z walnym zebraniem Ligi PZPN, które odbędzie się w ciągu soboty i niedzieli w Warszawie, wyjeżdżają z Łodzi na to zebranie jako delegaci ŁKS-u pp. prezes Konopka i dyr. Skibiński.

ZE STOW. TECHNIKÓW.

W piątek, dnia 18 stycznia r.b., o godzinie 20.15 w sali łódzkiego Stowarzyszenia Techników, ul. Piotrkowska 102, p. inż. Tadeusz Zamowski, dyrektor Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej wygłosi odczyt p. t. „Zagadnienie samodzielności gospodarczej Polaków”.

KOMUNIKAT LEGJONU MŁODYCH.

Komenda Obwodu Łódź I, Legionu Młodych zawiadamia, że w piątek dnia 18 stycznia b. r. o godz. 19-tej w lokalu własnym przy ul. Piotrkowskiej 153 odbędzie się zebranie zwyczajne, na którym mgr. Michał Herc wygłosi referat na temat: „Kryzys i sposoby jego złagodzenia”.

ODCZYT W LIDZE PAŃSTWOWCÓW.

Dzisiaj (piątek, dnia 18 stycznia) redaktor Włodzimierz Baczkowski w Warszawie wygłosi odczyt na temat „Sprawy narodowości w Rosji Sowieckiej”.

BAL LEKARZY NA RZECZ TOZ'U.

Tegoroczny bal lekarzy w Filharmonii w sobotę 19 stycznia wywołał zrozumiałe zainteresowanie w szerokich kręgach społeczeństwa.

Wycieczki. W niedzielę, dnia 20 b.m. odbędzie się wycieczka narciarsko-saneczkowa na Słodową Górę.

Teatr „ROZMAITOŚCI”, tel. 112-25.

Gościnne występy ulubionej subretki Dziś, w piątek o g. 9.30 po cenach popularnych premiera! „Inge frauen-alle männer” p. t. Komedia muzyczna w 3 akt. Jutro w sobotę o g. 4.30 premiera! „KIDI” (Dziecko ulicy) z R. Cukier. Wkrótce! Gościnne występy Aleksandra Granachia.

KINO EUROPA „TAJEMNICA MAŁEJ SHIRLEY”

Pocz. o 4-ej W roli gl.: 4-letni „Cud ekranu”, SHIRLEY TEMPLE.

TURNIJ WIELKICH TALENTÓW SOWIECKICH.

„EUROPA” występuje w najbliższych dniach z premierą nowego sowieckiego filmu „NOWI LUDZIE”.

DOUGLASA FAIRBANKSA

epokowy film erotyczny Reż. genialnego Aleksandra Kordy. JUŻ WKRÓTCE!!

DON JUAN

epokowy film erotyczny Reż. genialnego Aleksandra Kordy. JUŻ WKRÓTCE!!

Dźwiękowy Kino-Teatr

Przedwiośnie

ŻEROMSKIEGO Nr 74-76 tel. 129-88

Dziś i dni następnych!

Największy triumf MARLENY DIETRICH to film

IMPERATOROWA

Potężny dramat miłości, zbrodni i rozpusty na dworze rosyjskim. Reżyserja: J. von STERNBERGA

Dr. Jan Polak ul. NAWROT Nr. 7 Tel. 164-21.

choroby wewnętrzne i alergiczne (astma, pokrzywka, migrena, reumatyzm)

Choroby zwierząt Lekarz weterynaryjny Maksymilian A. Reich

Dr. A. Kopciowski CHOROBY WEWNĘTRZNE

Dr. W. BALICKA SIENKIEWICZA 52 (róg Nawrotu)

LEKARZ - DENTYSTA B. NUSBAUMOWA

Dr. W. BALICKA SIENKIEWICZA 52 (róg Nawrotu)

LEKARZ - DENTYSTA B. NUSBAUMOWA

DR. MED. Salowiejczyk

Piotrkowska 99

OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi

MIESZKANIA, sklepy, lokale biurowe i fabryczne

POKÓJ umeblowany z wszelkimi wygodami

POKÓJ umeblowany frontowy do wynajęcia

„Czystość” przyjmuje cyklowanie, drutowanie, fraterowanie

Cafino

Dziś wielka premiera filmu, który cały świat przyjął z żywiołowym entuzjazmem

Rodzina ROTSZYLDÓW

Monumentalny dramat na tle dziejów najsłynniejszej rodziny bankierskiej świata

W rolach głównych: GEORGE ARLISS, LORETTA YOUNG, BORYS KARLOFF, ROBERT YOUNG

Prywatne Kursy Handlowe I. MANTINBANDA w Łodzi, ul. Przejazd Nr 12; Telefon 15-791.

zawiadamiam, że półroczny kurs księgowości rozpocznie się w dniu 31 stycznia 1935 r.

Lokale

MIESZKANIA, sklepy, lokale biurowe i fabryczne

POKÓJ umeblowany z wygodami do wynajęcia od 1 lutego

POKÓJ umeblowany z wygodami do wynajęcia

Mieszkanie frontowe 4-5 pokoi z kuchnią

POSZUKUJE komfortowej garsoniery z niekrepującą używalnością

Posady

ZDOLNA panienka potrzebna w klubie przy Stow. Przemysł. i Kupców Drzewnych

POTRZEBNY zdolny pracownik fryzjerski (izraelita)

SAMODZIELNY, rutynowany buchalter dla wykończalni zarobkowej

WYKWALIFIKOWANA kelnerka, poszukiwana

UWAGA! Wszelka porcelana, kryształy, majoliki

Zł. 15-20 TYGODNIOWO. Młodzieńcy energiczni z dobrą prezencją

AKTUALNE! Księgowość przepisowa zakładami i prowadze w godzinach

Nauka i wychowanie

75 GROSZY za lekcję francuskiego. Paryżanka dyplomowana nauczycielka

JEZYKÓW ANGIELSKIEGO, FRANCUSKIEGO - gruntownie udzielam gramatyka

ANGIELSKIEGO konwersacji i literatury udziela rutynowany nauczyciel

Rozmałe

DROBNE ogłoszenia w „Republika” są najlepszym i najtańszym środkiem

JÓZEF DOMINIAK, Paryska 3, zgubił legitymację zapomogową

SALA WAJNRajter, Gdańska nr. 8, zgubiła kwit kaucyjny

Do akt Nr. Km 345/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 2810/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Do akt Nr. Km 163/34 OBWIESZCZENIE Komornik Sądu Grodzkiego

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. - Godziny przyjęć Redakcji od godz. 17 do 19. - Telefony: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat redakcji 127-24.

PRENUMERATA „REPUBLIKI” w Łodzi zł. 4.-, za odnośnienie do domu 40 gr. miesięcznie

OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm x 280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na 4 szpalty po 70 mm.

Słuszne reklamacje będą uwzględniane, o ile wniesione będą najpóźniej w ciągu tygodnia